Cirkulär

1890. från Poststyrelsen i Finland. N:o IV.

4.

Sedan postens forsling å landsväg numera till betydlig del öfverlåtits genom kontrakt åt entreprenörer, hvilka allmänneligast äro pligtige att för ändamålet tillhandahålla endast en häst jemte åkdon, men det någon gång kan inträffa att postens tyngd är för stor att efter en häst fortskaffas, äga vederbörande postanstalter, i händelse flere hästar erfordras, än entreprenör är skyldig hålla i beredskap, låta posten, till den del sådant är nödigt, framföras med gästgifveriskjuts och beledsagas af extra postiljon eller, om sådan ej finnes att tillgå, annan pålitlig person, samt kostnaden ur omhänderhafvande postmedel utbetala.

Då postskjutsningen verkställes af entreprenör, må i afseende å postens tyngd, der ej annorlunda öfverenskommet eller bestämdt är, redan tillämpas nådiga förordningen af den 20 December 1888, och således efter en häst läggas ända till 160 kilogram, men om, förutom postföraren, äfven postiljon åtföljer, högst 100 kilogram.

Helsingfors, å Poststyrelsen, den 3 Februari 1890.

Hj. Lagerborg.

A. K. Planting.

5.

Af förekommen anledning får jag tillkännagifva, att då anbud, gjorda vid offentlig utbjudning af postföring å entreprenad, hos Poststyrelsen förehafvas till pröfning, afseende fästes icke endast vid sjelfva anbuden och

deras förhållande till hvarandra, utan fastmer å det förtroende, som hyses till de personer, hvilka anbuden gjort, hvarföre ett högre anbud kan antagas framför ett lägre; hvaremot, om något anbud tillkommit efter det offentlig utbjudning skett, sådant icke godkännes i fall något af de förut gjorda anbuden är antagligt.

Helsingfors, å Poststyrelsen, den 4 Februari 1890.

Hj. Lagerborg.

A. K. Planting.

6.

Genom cirkulär N:o XXVI (33) af år 1889 hafva s. k. tjenstebrefkort (frikort) blifvit införda för att användas vid sådana brådskande anmälningar, hvilka kunna tydliggöras på några rader; men som en del mindre postanstalter börjat använda dessa kort vid tjenstekorrespondens af nästan hvad slag som helst, ser jag mig föranlåten härmed erinra, att tjenstebrefkorten få ej begagnas till annat än det med dem åsyftade, i ofvan åberopade cirkulär angifna ändamål, och således exempelvis icke till framställningar, hvilka från Poststyrelsens sida påkalla svar.

Helsingfors, å Poststyrelsen, den 5 Februari 1890.

Hj. Lagerborg.

A. K. Planting.

Kiertokirje

1890. Suomen Postihallitukselta. N:o IV.

4.

Sittenkuin postinkuljetus maanteitse on tätä nykyä melkein kokonaan jo uskottu urakkamiesten käsiin, jotka ylipäätään ovat sitä tarkoitusta varten velvoitettuja pitämään ainoastaan yhden hevosen ja ajoneuvot, mutta kun väliin saattaa tapahtua, että postin paino on yhden hevosen kuljetettavaksi liian raskas, on asianomaisten postilaitosten siinä tapauksessa, että useampia hevosia tarvitaan, kuin urakkamies on velvoitettu pitämään käsillä, kuljetuttaminen postia, siinä määrässä kuin sellaista on tarpeellista, kestikievarin kyydillä ja antaminen ylimääräisen postiljoonin seurata sen matkassa eli, jos sellaista ei ole saatavissa, jonkun muun luotettavan henkilön, sekä suorittaminen kulungit käsillä olevista postivaroista.

Silloinkuin postinkuljetuksen toimittaa urakkamies, sovitettakoon jo tätä nykyä postinpaino, jollei toisin sovittu tai määrätty ole, armollisen asetuksen mukaan 20 p:ltä Joulukuuta 1888, ja siis yhden hevosen osalle pantakoon aina 160 kilogrammaan saakka, mutta jos, paitsi postinviejää, vielä postiljoonikin seuraa, korkeintaan 100 kilogrammaa.

Helsingissä, Postihallituksessa, Helmikuun 3 p:nä 1890.

Hj. Lagerborg.

A. K. Planting.

5.

Sattuneesta syystä saan ilmoittaa, että kun Postihallitus tutkii tarjouksia, joita postinkuljetusta urakalla toimitettavaksi julkisesti tarjotessa on

tehty, niin ei oteta huomioon ainoastansa itse tarjouksia ja niiden keskinäisiä suhteita, vaan ennemmin sitä luottamusta, jota ne henkilöt nauttivat, jotka tarjouksen ovat tehneet, jonkavuoksi korkeampi tarjous taidetaan ennen alempaa tarjousta hyväksyä; jotavastoin, jos joku tarjous vielä julkisen tarjoomisen perästä on tehty, ei sellaista tarjousta hyväksytä, jos joku ennen tehdyistä tarjouksista on otollinen.

Helsingissä, Postihallituksessa, Helmikuun 4 p:nä 1890.

Hj. Lagerborg.

A. K. Planting.

6.

Kiertokirjeen N:o XXVI (33) vuodelta 1889 mukaan on n. s. virkakirjekortteja (vapaakortteja) tullut käytäntöön sellaisissa kiireellisissä ilmoituksissa, joita muutamilla riveillä voi selvittää; mutta koska osa pienemmistä postitoimistoista on alkanut käyttää näitä kortteja melkein minkä laatuisessa virkakirjevaihdossa tahansa, katson itselläni olevan syytä täten huomauttaa, että virkakirjekortteja ei saa käyttää muuhun, kuin yllämainitussa kiertokirjeessä olevien asioiden ilmoittamiseen, ja siis esimerkiksi ei esityksiin, jotka Postihallituksen puolelta vaativat vastausta.

Helsingissä, Postihallituksessa, Helmikuun 5 p:nä 1890.

Hj. Lagerborg.

A. K. Planting.

Helsingissä, Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kirjapainossa, 1890.